

Ἡ Ἑλλάς διὰ τῶν Ἑλλήνων.

Διλημματώδης καθίσταται ὁσμήραι ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος, διότι μετ' οὐδενὸς τῶν ἐμπολέμων ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐθνῶν, Τουρκίας καὶ Ῥωσσίας, συμβιβάζονται οἱ τε ἐθνικοὶ πόθοι καὶ τὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ συμφέροντα. Οἰονδῆποτε δὲ τῶν ἀντιπάλων μερῶν ὑπερισχύσει ἐν ταύτῃ τῇ λυσσώδει πάλῃ, ἡ ἐπικράτησις αὐτοῦ ὀλεθρία προαγγέλλεται πρώτιστα μὲν καὶ μάλιστα διὰ τὸν δούλον Ἑλληνισμόν, εἶτα δὲ καὶ διὰ τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικόν βασίλειον. Βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ κυριαρχία, μεθ' ὅλας τὰς θυσίας καὶ τοὺς ἀπεγνωσμένους ἀγῶνας τῆς, μέλλει νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ἀγῶνος οἰκτρῶς ἡττημένη καὶ ἐλεεινῶς ἐξητλημένη. Ὅλα δὲ τὰ βάρη τοῦ δαπανηροῦ τούτου πολέμου θέλουσι καταπίεσει τὸν δούλον Ἑλληνισμόν, οἱ δὲ ἐκ τῆς Βουλγαρίας, Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης πρόσφυγες ὀθωμανοὶ θέλουσιν ἐγκατασπαρῆ εἰς τὰς δούλας Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας καὶ οὐ μόνον θὰ μεταβάλλωσι τὰς στατιστικὰς τῶν ἐν αὐταῖς κατοικούντων, ἐπικρατεστέρου καθισταμένου τοῦ ὀθωμανικοῦ φύλου, ἀλλὰ καὶ τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας αὐτῶν θὰ κρατύνωσι καὶ πᾶσαν ἐλπίδα ἀπελευθερώσεως καὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἐνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος ἐπὶ πολλὸν χρόνον θὰ ματαιώσωσιν.

Μερὶς τις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἐπιπολαίως πάντοτε περὶ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνισμοῦ κρίνουσα, καταμέμφεται τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως διότι δὲν προσέβη εἰς ἀσύντακτα καὶ παράτολμα κινήματα, ἐξεγείρουσα τὸν δούλον Ἑλληνισμόν κατὰ τῶν τυράννων αὐτοῦ καὶ ὑπόδοκῆθούσα τὴν ἐξέγερσιν αὐτοῦ δι' ἀτάκτων στιγῶν καὶ διὰ προμηθειῶν ἐκτάκτων. Ἀλλὰ τοιαῦται ἀπόπειραι, δις μέχρι τοῦδε γενόμεναι ἐν Ἡπειροθεσσαλίᾳ καὶ Κρήτῃ, οὐ μόνον ὀλέθρια ἔσχον ἀποτελέσματα διὰ τοὺς ἐπαναστάντας Ἑλληνας, ἀλλὰ καὶ ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς ἐξήντησαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς ὁμογενεῖς, ἐπαθλον σγόντα ἀτιμωτικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα πρωτόκολλον. Ὁ δὲ πάντων χερίστον, ἐξυπῆρέτησαν ἄειποτε τὰ σλαβικὰ συμφέροντα, ἠκόνησαν τὰς γλώσσας τῶν ἀσπόνδων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ δυσμενέστατα διέθεσαν τῇ Ἑλλάδι ἀπάσας τὰς δυνάμεις τῆς Δύσεως.

Ὡς ἔχουσι νῦν τὰ πράγματα τῆς Τουρκίας καὶ ὅπως ἡ Ἑλλάς μετὰ μικρὸν χρονικὸν διάστημα θὰ ᾖναι παρεσκευασμένη κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἠδύνατο νὰ κατέλθῃ εἰς ἕνα νόμιμον ἀγῶνα κατὰ τῆς ὀθωμανικῆς αυτοκρατορίας, χάριν τῶν δούλων Ἑλλήνων, ἀγῶνα ὑποσχόμενον αὐτῇ αἰσίαν ἔκβασιν. Ἀλλὰ τίς συνυπόσχεται ἡμῖν ὅτι τοὺς δικαίους τούτους καὶ νόμιμους πόθους τῆς, ἡ Δύσις δὲν θέλει παρεξηγήσει ὡς ὑπαγόρευσιν Ῥωσικῆς ὑποκινήσεως, ἐξ ἧς θὰ προκύβουν ἀντιζηλίαι, ἀντιδράσεις καὶ ἐπὶ τέλος ματαιώσεις ἐθνωφελούς ἐπιχειρήσεως, πρὸς βλάβην τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἀποσύνθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐνότητος; Ἢ δευτέρῃ αὕτῃ σκέψει, ἡ καὶ ὀλεθριωτάτη, εἶναι ἡ συστέλλουσα τὴν καρδίαν τῶν δούλων καὶ ἐλευθέρων Ἑλλήνων καὶ ἡ δεσμεύουσα τὰς χεῖρας τοῦ πρὸς ἀπελευθερώσιν αὐτοῦ σπαργῶντος Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Εἶναι λοιπὸν οὐ μόνον διλημματώδης ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ σπαρρακτικὴ ἡ κατάστασις ἡμῶν,

καθωρόντων ὅτι, ἐνῷ ἀνηλεῶς καὶ ἀπανθρώπως κρουνοῦνται, ληστεύονται καὶ ἀτιμάζονται οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν καὶ ἐνῷ ἠγγικεν ἡ ὥρα τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτῶν καὶ ἡ στιγμή τῆς πραγματοποιήσεως τῶν πατροπαράδοτων πόθων, οὐδὲν τῶν ἐξευγενισμένων ἐθνῶν ἐπιφαίνεται σύμμαχον τῇ Ἑλλάδι οὐδὲ συνηγορεῖ ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀλλ' ἡμεῖς, ἔπανίαν καὶ ἐπαινετὴν ἐπιδείξαντες σύνεσιν κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην ὥραν τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ μεταβολῶν, μὴ παύσωμεν παρασκευαζόμενοι ὅσον τὸ δυνατόν ἐπαρκῶς ἀναθέσωμεν δὲ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν εἰς τὴν θεῖαν πρόνοιαν, τὴν μέχρι τοῦδε διασώζουσαν καὶ διασώσασαν τοὺς Ἑλληνας, διότι ἡ Ἑλλάς διὰ τῶν Ἑλλήνων, ἀρωγὸν ἔχουσα τὸν Θεόν, θ' ἀξιοθῇ ἐπὶ τέλος νὰ φέρῃ εἰς πέρας τοὺς πόθους τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Γένοιτο!

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἄφιχθέντα ἐνταῦθα.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 3/25 Σεπτεμβρίου, ὥρα 8.35 μ. μ.

Ἐπίσημον Ῥωσικὸν τηλεγράφημα βεβαιοῖ ὅτι οἱ Τούρκοι ἐκυρίευσαν ἐκ νέου δύο ὀχυρώματα τῆς Πλεύνας. Ἡ θέσις τῶν Ῥώσων φαίνεται κρίσιμος. Βεβαιοῦται ὅτι οἱ Τούρκοι κατέχουσι τὴν Βιέλαν.

ΑΘΗΝΑΙ, τῇ 5 Ἰουλίου 1877, ὥρα 11 π. μ.

Ἐφοδος τούρκων εἰς Γριβίτζαν ἀπεκρούσθη. Εἰς ἐξαήμερους μάχας ἐν Πλεύνᾳ οἱ Ῥῶσοι ἀπώλεσαν 12,500 καὶ 300 ἀξιοματικούς. Οἱ Ῥωμοῦνοι 3,000.

Μάχαι ἐξακολουθοῦν εἰς Πλεύναν καὶ Σίπκαν.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 5/17 Σεπτεμβρίου, ὥρα 11.15 μ. μ.

Οἱ Ῥῶσοι ἐνώπιον τῆς Πλεύνας ἀπέκρουσαν τὴν 1 Ἰουλίου τοὺς Τούρκους προσβαλλόντας τὴν Γριβίτζαν.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν Ῥώσων ἐν ταῖς τελευταίαις μάχαις ἀνέρχονται εἰς 12,000.

Ὁ Μεχμέτ ἀγγέλλει μάχην εὐνοϊκὴν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 5/17 Σεπτεμβρίου, ὥρα 6.30 μ. μ.

Τὸ φρούριον Βιλέκ παρεδόθη ἄνευ ὄρων εἰς τοὺς Μαυροβουνίους. Οἱ Τούρκοι ἐνίκησαν τὸ δωδέκατον Ῥωσικὸν σῶμα εἰς Σινᾶν παρὰ τὴν Βιέλαγ. Οἱ Ῥῶσοι κρατοῦσιν εἰσέτι τὴν Γριβίτζαν.

ΑΘΗΝΑΙ, 6 Σεπτεμβρίου 1877, ὥρα 5 π. μ.

Ὁ Σουλεϊμάν πασσᾶς μετὰ ἀδιαλείπτους καὶ πεισματώδεις μάχας παρὰ τῇ Σίπκᾳ, ἐκυρίευσεν τὸν Ἅγιον Νικόλαον.

Τὸ Βιλέκ Ἐρζεγοβίνης παρεδόθη τοῖς Μαυροβουνίοις.

Ἐν Πλεύνᾳ ἐξακολουθοῦν φοινικώματα μάχαι.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 6 Σεπτεμβρίου 1877, ὥρα 9 π. μ.

Αἱ ἀγγελθεῖσαι νίκαι τοῦ Μεχμέτ Ααλή πασσᾶ εἰς ἀμφιρροπέεις.

Συνεπεία τοῦ θανάτου τοῦ πρωθυπουργοῦ Κ. Κανάρη οἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ παρτήθησαν, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς συνδιαλεχθήσεται σήμερον μετ' αὐτῶν.

Οὐδεμίαν νεωτέραν εἰδήσιν περὶ Πλεύνας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ὡς κεραυνὸς ἐνέσκηψεν εἰς τὴν πόλιν μας τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν ἢ τηλεγραφικὴ εἰδήσις τῆς ὑπὸ ἀποπληξίας προσβολῆς τοῦ Ναυάρχου Πρωθυπουργοῦ ΚΑΝΑΡΙ, ὁ δὲ τὴν ἐπαύριον ἀγγελθεὶς θάνατός του εἰς πένθος βυθὸν καὶ κατήρειαν ἐβύθησε πάντας, ἀναλογίζομένους τὸ δυσχερὲς τῶν περιστάσεων καὶ τὴν ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ ἥρωος ἀδελφὸν τροπὴν τῶν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος πραγμάτων.

— Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι τὸ θέατρον τῆς πόλεώς μας παρέχωρήθη διὰ τὴν τοῦ παρόντος ἔτους χειμερινὴν περίοδον εἰς τὸν δόκιμον ἠθοποιὸν κ. Ἀλεξιάδην, ὅστις, καθὰ μανθάνομεν, καλῶς καταρτίσας τὸν θίασον αὐτοῦ, θέλει ποιήσεται ἑναρξιν τῶν παραστάσεων περὶ τὰ μέσα Ὀκτωβρίου. Ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι οἱ ἡμέτεροι συμπολίται ἐκθύμως, ὡς πάντοτε, θέλουσιν ὑποστηρίξει τὴν Ἑλληνικὴν σκηνὴν καὶ τὸν πολλὰ ὑπὲρ αὐτῆς μοχθοῦντα κ. Ἀλεξιάδην, ὅστις πάλιν δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι δεόντως θέλει ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τὰς προσδοκίας τοῦ κοινού.

— Οἱ υἱοὶ τοῦ πρό τινος ἀποβιώσαντος ἀειμνήστου Θεολόγου Κουτσοδόνη ἐδωρήσαντο ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς των εἰς τὸ ἐνταῦθα Δημοτ. Ὀρφανοτροφεῖον δραχ. τῆς Β. Δ. τριακοσίας. Ἐπαινοῦντες τὴν φιλάνθρωπον ταύτην πράξιν των, εὐχόμεθα ἵνα καὶ ἄλλαι τὸ παράδειγμα των μιμηθῶσι.

— Ἀπελύθη τῆς θέσεως τοῦ γραμματέως τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων ὁ κ. Μιχ. Γιαννακός, ἀντικαταστάθης ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθ. Ἰωαννίδου καὶ ἄλλοτε ὑπηρετήσαντος ἐν τῇ θέσει ταύτῃ.

— Τὴν προχθὲς κυριακὴν ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Δήμαρχος Γενίων κ. Ἀντώνιος Δρόσος, ὅστις αὐριον ἀναχωρεῖ, εἰς Ἀθήνας κατευθυνόμενος, δι' ἰδίας του ὑποθέσεως.

— Ἐξεδόθη τὸ δὸν τεῦχος τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ ὁ «Παρνασσός», περιεχόμενα τοῦ ὁποίου εἰσὶ τὰ ἐξ ἧς: Ἰωάννου Ἰσιδωρίδου Σκυλίσση. Ἡ παρ' ἡμῖν ὑποκριτικὴ. — Κωνσταντίνου Π. Λάμπρου. Φρενολογία καὶ φυσιογνωμολογία. — Εὐσταθίου Σίμου. Περὶ δικαιοσύνης ἐν τῇ πολιτείᾳ. (Διάλογος). — Α. Μορτδμάν. Ἐπιγραφὰ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. — Α. Χρηστομάνου. Τίς ὁ ἀνακαλύψας τὰ ἀραιόμετρα. — Ἡ Ἔστιας. Ῥωμαϊκὰ ἀνακαλύψματα. Α' ἐν τῇ Ἀγορᾷ. (Διήγημα). — Χροσικνογραφήματα. Α' ἐν τῇ Ἀγορᾷ. (Διήγημα). — Τέχνη καὶ ἐπιστήμη. — Μετεωρολογικὸν Δελτίον.

— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀνδρου, γράφει ὁ «Ἐθνοφύλαξ», ὅτι ὑπὲρ τοὺς 100 ναύτας ἐνεγράφησαν ἐθελονταί· εἰς ὅτι μάλιστα τῆς νήσου Στενναῖς ὀνομαζόμενον ὅτε μετέβη ὁ γραμματεὺς τοῦ λιμεναρχείου ἅπαντες οἱ νέοι τοῦ χωρίου 42 τὸν ἀριθμὸν, προσφέρθησαν νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὸ Βασιλικὸν ναυτικὸν ἐθελονταί.

— Τρεῖς διαφόρους εἰδήσεις ἔχομεν μέχρι τοῦδε περὶ τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνατιέφ 1) ὅτι ἀσθενεὶ σπουδαίως· 2) ὅτι παρητήθη ἀπὸ τῆς θέσεώς του· 3) ὅτι ὑποπεσὼν εἰς δυσμένειαν διετάχθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ τυτοκράτορος.

— Κατ' ἀξιοπίστους μαρτυρίας, γράφει ὁ «Νεολόγος Ἀθηνῶν», ἐπὶ τοῦ θεάτρου τῆς μάχης τῆς Πλεύνας

καῖνται ἐτι ἄταρα τὰ πτόματα χιλιάδων Ῥώσων καὶ Τούρκων στρατιωτῶν, σπαρσασόμενα ὑπὸ ἑκατοντάδων ἀγρίων κυνῶν καὶ γυπῶν καὶ κοράκων. Τὸ θέαμα εἶναι ὅ,τι δυνατὰ τις νὰ φαντασθῆ εἰδεχθέστερον· ἢ δὲ ἀποφορὰ μολύνει πάντα τὰ περίχωρα. Τὸ φοβερὸν εἶναι ὅτι, ἐὰν διαταχθῆ νέα κατὰ τῆς Πλεύνας προσβολή, οἱ Ῥῶσοι στρατιῶται θ' ἀναγκασθῶσι νὰ διαβῶσι διὰ μέσου τοῦ φοβεροῦ ἐκείνου σραγείου.

— Τὸν Τουρκικὸν στρατὸν διευθύνει εἰς Γερμανός, τὸν δὲ τουρκικὸν στόλον εἰς Ἀγγλος. Ἄλλος Ἀγγλος εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ ἱππικοῦ, δύο δὲ Ῥῶσοι εἶναι στρατηγοὶ τοῦ μηχανικοῦ. Ἐκ τῶν Ῥώσων σωματάρχων 5—6 εἶναι Γερμανοὶ, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου εἶναι Πολωνός, οἱ δὲ δύο γνωστότεροι τῶν ἐν Ἀσία στρατηγῶν, ὁ Μελίκωφ καὶ ὁ Τεργουκάσωφ, Ἀρμένιοι.

— Τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐν Ἀσία στρατοῦ ἀνέλαβεν αὐτοπροσώπως ἀντὶ τοῦ ἀναξίου Λόρις Μελίκωφ ὁ μέγας δούξ Μιχαήλ.

— Τὰ πλεῖστα τῶν γερμανικῶν φύλλων θεωροῦσι τὸν θάνατον τοῦ Θιέρσου ὡς ἐνίσχυσιν τοῦ φιλοπολέμου κόμματος ἐν Γαλλίᾳ.

— Κατὰ τὴν «Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν» καθ' ἑκάστην καταβαίνουσι εἰς Ῥωμουναίαν πολυάριθμοι Ῥωσσοὶ ἐπικουραὶ. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἀφίκοντο περὶ τὰς 80,000 ἀνδρῶν, τὸ δὲ ἱππικὸν τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς ἐμελλε νὰ διαβῆ τὴν 6 Σεπτεμβρίου.

— Εἰς Βιδίνιον ἀπεστάλησαν κατὰ τὴν «Γερμανικὴν Ἐφημερίδα» 200 λέμβοι ἐξ οὗ εἰσάγεται ὅτι οἱ αὐτοὶ τούρκοι σχεδιάζουν ἀπόβασιν εἰς τὴν βωμουναϊκὴν ὄχθην.

— Ἡ χολέρα ποιεῖται μεγάλην θραῦσιν εἰς Σαίγων τῆς Ἰνδοσινικῆς.

— Ὁ φιλελληνισμὸς ἀναρβίπίζεται καὶ ἐν Γερμανίᾳ· εὐφρόντων δ' εἶναι ὅτι βαθμηδὸν σχηματίζεται γενικὴ πεποιθσις ὅτι τὸ μόνον ἐκπολιτιστικὸν στοιχεῖον ἐν Ἀνατολῇ εἶναι τὸ ἑλληνικόν. Ἡ ἀ' ἠθικὴ Ἐφημερίς τοῦ Βερολίνου, τὸ ὄργανον τοῦ φιλελευθέρου κόμματος, γράφει· ἀ' Ἐρ' ὅσον ἐν Κρήτῃ, Θεσσαλίᾳ καὶ Ἠπείρῳ ὁ ἑλληνισμὸς διεξάγει καθημερινὸν πόλεμον, ἢ ἐπίσημος οὐδ' ἐπισημὸς τοῦ βυζαντινοῦ δὲν θὰ κωλύσῃ τὴν ἀποστολὴν ἀνδρῶν, χρημάτων καὶ ὀπλῶν εἰς τοὺς ἐπαναστάτας. Ἀλλὰ καὶ μόνη ἢ ἀναβολὴ τῆς κηρύξεως τοῦ ἐπίσημου πολέμου εἶναι ἐν τῇ ἐνεστῶσῃ θέσει τῶν πραγμάτων μέγα κέρδος. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν, ἀπαγε, νὰ μειώσωμεν ἢ ν' ἀποκόψωμεν τὸ μέλλον τῶν Ἑλλήνων ἀπ' ἐναντίας, ἐπιθυμοῦμεν νὰ μὴ ἴδωμεν αὐτὸ ἐκτιθέμενον εἰς μεγάλους κινδύνους διὰ προῶρων ἐγχειρημάτων. Τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον, τὸ κύριον ἐκπολιτιστικὸν στοιχεῖον ἐν τῇ ἀνατολικῇ Μεσογείᾳ, εἶναι λίαν πολυτίμον, ἢ ὥστε νὰ χρησιμοποιηθῆ πρὸς ἀπερίσκεπτα πειράματα. Τὴ ὑπουργικὸν Fremdenblatt τῆς Βιέννης, ἀναδημοσιεῖον τὸ ἀφθρητικὸν τοῦτο, προστίθησιν. «Καὶ ἡμεῖς φρονοῦμεν περὶ τῶν Ἑλλήνων ὡς ἢ ἀ' ἠθικὴ Ἐφημερίς.»

— Περὶ τῆς ἑλληνο-τουρκικῆς ἐρίδος ἀπεστάλη τῇ 18/30 Αὐγούστου ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὴν βιενναίαν «Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν» τὸ ἐξ ἧς ἐπίσημον τηλεγράφημα, ὅπως ἀντιφάσκον πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων δημοσιευθέντα.

— Ἀπαρὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως οἱ ἐν Ἀθήναις ὑπουργοὶ οὐδεμίαν ἔλαβον παρατήρησιν περὶ τῶν προσφάτων ἐν Θεσ-

σαλία ταραχῶν. Οὐδεμίαν ὡσαύτως ἔλαβον εἰδήσιν ἐπίσημον περὶ διαβημάτων, ἅτινα δῆθεν ἐποίησεν ἡ Πύλη παρὰ τοῖς ἐν Λονδίῳ. Ταῦτα ἀρκοῦσι πρὸς ἀνασκευὴν τῶν περὶ τοῦ ἀντιστρόφου διαδοθέντων ἀρτίως θρυλημάτων. Ἀπ' ἐναντίας ἡ Πύλη, διὰ τῆς πρὸς τὸν Φωτιάδην βέην διακοινώσεως, ἀπετάθη πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις κυβέρνησιν, παραπονομένη περὶ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ταραχῶν. Ὁ κ. Τρικούπης ἀπήντησεν ἀμέσως πρὸς τὴν διακοίνωσιν, ἀποκρούσας τὰς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος μομφὰς καὶ ἐπειπὼν ὅτι αἱ ταραχαὶ ἐν Θεσσαλίᾳ εἶναι ἐπακολούθημα τῶν δεινотάτων φόρων, δι' ὧν αἱ ἐπιτόπιοι ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ καταπιέζουσι τοὺς ἐγγωφίους. Ἡ ἑλληνικὴ διακοίνωσις ἀποκρούει τελευταῖον καὶ διαμαρτύρεται κατὰ τῆς ὑπονοίας ὅτι δῆθεν ἡ Ἑλλάς συντελεῖ εἰς τὴν ἀκροσφαλῆ κατάστασιν τῶν ὁμόρων ἐπαρχιῶν τῆς Τουρκίας».

— Ἐπιδιορθῶν ὁ βιενναῖος ἀτύπος» ὅσα ἔγραψεν ἀρτίως περὶ Ἑλλάδος, λέγει: «Αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ σχέσεις ἔχουσι ἀληθῶς φῶδες ἡ Πύλη καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις κυβέρνησις ἀντίλλαξαν διαφόρους μομφὰς ἐναντίον ἀλλήλων, ἀλλὰ δὲν προσέβησαν εἰς ἀπειλάς». Ὁ κ. Βωθινὸς Παρατηρητής» ἔγραψεν: «Τὸ ἐκ Κων/πόλεως τηλεγράφημα, ὅπερ χθὲς ἐδημοσιεύσαμεν περὶ τῶν ὀπλημῶν τῆς Ἑλλάδος, δὲν εἶναι ἐν πᾶσιν ὀρθόν. Ἀληθεύει ὅτι ἡ Πύλη ἐκ διαλειμμάτων παρεπονθήθη παρὰ τῆ ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἕνεκεν τῆς ἀπειλητικῆς θέσεως τῶν Ἑλλήνων, δὲν ἠπέιλησεν ὅμως ὅτι θὰ καταλάβῃ ἢ θὰ προσβάλῃ τὰς Ἀθήνας. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπάντησις τῆς ἐν Ἀθήναις κυβερνήσεως δὲν ἔχει τὸν ἀποδοθέντα αὐτῆ χαρακτήρα. Εἶναι δὲ μᾶλλον διακριστικὴ καὶ ἀόριστος. Ἡ τῆς Ἑλλάδος πολιτικὴ ἐξήρηται καθόλου ἐκ τῆς πορείας τοῦ πολέμου. Ἡ νέα τροπὴ τῶν πραγμάτων ἐπιβάλλει εἰς τοὺς Ἕλληνας μεγίστην μετριοπάθειαν καὶ προφύλαξιν».

— Κατὰ τὸν κ. Ἡμερήσιον Τηλέγραφον τοῦ Λονδίνου, οἱ Τούρκοι βουλευόνται, ἐὰν συμβῇ ἐν Θεσσαλίᾳ στάσις, νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὸ βασιλεῖον καὶ πολιορκήσωσι τοὺς ἑλληνικοὺς λιμένας. Ἄτρία θωρηκτὰ θὰ πλεύσωσιν ἀμέσως εἰς τὴν μεσόγειον τὸ δὲ σῶμα τοῦ στρατοῦ ἐν Ἰωαννίνοις θὰ ἀύξηθῃ κατὰ 15,000. Δὲν ἀπεφασίσθη εἰσέτι ἂν θὰ προσληφθῶσι καὶ Χριστιανοὶ εἰς τὴν πολιτοφυλακίαν· τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου διαφωνοῦσι περὶ τούτου, πιθανόν δὲ νὰ ἀποκλεισθῶσιν οἱ Χριστιανοί, ἕνεκα φόβου μὴ βραδουργήσωσιν ὑπὲρ τῶν ὁμοφύλων των. Αὐτοτὰρ μέτρα ἀπεφάσισεν ἡ κυβέρνησις κατὰ τῶν ἀπερχομένων εἰς Ἑλλάδα ὑπκόων τῆς, ἵνα ταχθῶσιν εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. Ὁ δὲ δημεύσῃ τὴν περιουσίαν των καὶ θὰ τοὺς τιμωρήσῃ ἐπιστρέφοντας. Ὁ δὲ προκαλέσῃ δὲ καὶ τὴν ἐν Ἀθήναις κυβέρνησιν νὰ μὴ τοὺς δέχεται εἰς τὸν στρατόν αὐτῆς».

— Ἡ ἐν Ῥώμῃ ἐφημερὶς «Γνώμη», ὄργανον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, λέγει: «Ἐν Ἑλλάδι ἡ Ῥωσσία ὀλίγην ἀσκεῖ ἐπίδρασιν, ἐν ᾧ τῆς Ἀγγλίας ἡ ἐπιρροὴ εἶναι ἰσχυρά. Ἡ φροντίς, ἣν καταβάλλει ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις πρὸς ἀποτροπὴν παντὸς ἀτάκτου κινήματος ἐν Πειραιῶ καὶ Θεσσαλίᾳ, εἶναι προφανῆς ἀπόδειξις ὅτι ἡ Ἑλλάς, καίπερ ἀπόφασιν ἔχουσα νὰ ὤρμηθῃ ἀπὸ τῶν ἀμυχανῶν τῆς Πύλης, πᾶν ἄλλο διανοεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἢ νὰ ἐπιχειρήσῃ πόλεμον, ἀφοῦ μάλιστα ἡ τύχη δὲν φαίνεται εὐμενῶς διατεθειμένη πρὸς τὰ Ῥωσσικὰ ὄπλα».

— Ἡ «Πολιτικὴ Ἀλληλογραφία» διαψεύδει τὴν διαδοθεῖσαν φήμην ὅτι δῆθεν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπήντησεν ἐξευτελιστικῶς εἰς τὴν ἀπειλητικὴν διακοίνωσιν τῆς Πύλης.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Τρικούπη εἶναι, ἀπ' ἐναντίας, λίαν ἀξιοπρεπὴς καὶ ἔντονος.

Ἡ πολῦτιμος καὶ ἀγαπητὴ σύζυγος τοῦ δικεκριμένου ἐμποροπλοιάρχου κ. Νικολάου Τ. Κοκκίνου Σοῦλτανῆ (τὸ γένος Φ. Μαυρουδῆ), ὑπὸ δξείας νόσου προσβληθεῖσα, ἀπεβίωσε προχθὲς ἐν Χίῳ ἐγκαταλιπούσα ἀπαραμύθητον λύπην εἰς τε τὸν ἀξιόλογον σύζυγον, τὰ τρυφερὰ τέκνα καὶ τοὺς πολυπληθεῖς συγγενεῖς αὐτῆς. Ὁ ἀπηνῆς Χάρων, οὐδῶλος λαβὼν ὑπ' ὄψιν πολῦτιμον ὑπαρξίν, εἰσῆλθεν ὑπόουλως ἐν τῇ ἀξιολόγῳ οἰκογενεῖᾳ Κοκκίνου καὶ ἐκ μέσου τῶν περιπτύξεων τρυφερῶν τέκνων ἀφῆρπασε τὴν πολῦτιμον μητέρα αὐτῶν. — Χύοντες θαλερὸν δάκρυ ἐπὶ τῷ ἄωρῳ καὶ πικρῷ θανάτῳ τῆς μακαρίτιδος δεόμεθα τοῦ Ὑψίστου, ὅπως τὴν μὲν ψυχὴν τῆς μεταστάσης ἐν σκηναῖς δικαίων κατατάξῃ τὴν δὲ οἰκογένειαν καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτῆς παραμυθίσῃ.

Ἐλαφρὸν νὰ ἦναι τὸ χῶμά σου καὶ αἰωνία ἡ μνήμη σου σεβαστὴ καὶ ἀγαπητὴ μοι ἐξαδέλφῃ Σουλτανῆ.

Ἐν Σύρῳ.

Δ.

ΑΓΩΓΗ

τῆς ἐνταῦθα ἰδρυμένης ἐμπορικῆς ὁμορρυθμοῦ ἐταιρίας, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Παναγιώτης Καλουτᾶς καὶ Υἱοῦ Κατὰ

Παρασκευᾷ Παππαναγιώτου, κατοικοῦ Ἀθηνῶν καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Κατὰ τὴν 26 Ἰουνίου τοῦ 1876 ὁ ἀντίδικος εὐρισκόμενος ἐνταῦθα ἀγοράσας καὶ παραλαβὼν παρ' ἐμοῦ ἐνταῦθα ἐμπορεύματα, καθ' ὃ ἐπαγγελόμενος τὸν ἔμπορον, πρὸς μεταπώλησιν καὶ κερδοσκοπίαν του, ἐξέδοτο ἐνταῦθα αὐθιγρῶν τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν γραμματίον εἰς διαταγὴν τῆς ἐταιρίας διὰ δραχ. Διατιμ. 3,244 καὶ 75/00 πληρωτέας μετὰ εἴς μῆνας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεώς του καὶ μετὰ τόκου ἐν ὑπερήμερᾷ δραχ. 12 0/0 ἐτησίως μέχρι ἐξοφλήσεως.

Ἐπειδὴ δὲ καίπερ λήξαντος τοῦ γραμματίου ὁ ἀντίδικος δὲν μὴ ἐπλήρωσεν οὔτε λεπτοῦν ἀπέναντι, μοὶ καθυστεροὶ δὲ καὶ τοὺς μέχρι σήμερον τόκους δραχ. 275.80 8 ἐπὶ ἐν ὄλω μετὰ τοῦ κεφαλαίου δραχ. Βασιλ. Δ. 3,520.55, ὧν ἀρνεῖται τὴν πληρωμὴν ἀδικαιολογήτως.

Διὰ ταῦτα:

Καλῶ αὐτὸν ἵνα ἐμφανισθῇ ἐμπροθέσμως ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν τῆς παρουσίας καὶ ἐξαιτουμαί ἵνα δεκτῆς ταύτης μου γινομένης ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κινήσεως καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως νὰ μοὶ πληρῶσῃ δραχ. Β. Δ. 3,520.55 ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρουσίας μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τὰ τέλη.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπιδότω νομίμως ἀντίγραφον τῆς παρουσίας πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, ὅμοιον δὲ τῆς παρουσίας καταχωρηθῆτω ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐκδιδόμενη ἐφημερίδι ἢ «Πανόπῃ».

Ἐν Ἐρμουπόλει τῆ 2 Ἰουλίου 1877.

Ὁ πληρ. δικηγ. τῆς Ἐταιρίας
Ε. Μ. Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ.